

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਫਰਮ ਰਾਮ ਲਾਲ-ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 157 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 69—ਦਾ ਸਕੋਪ — ਸਮੀਕਰਨ “ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ” ਦਾ ਦਾਇਰਾ — ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)- ਦਾ ਅਰਥ — ਗੈਰ- ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ — ਕੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(3) — ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਖਾਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਮ ਸ਼ਬਦ — ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ।

ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਨਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਨਾਹੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਿਰਫ ਸੂਟ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 (3) ਵਿੱਚ “ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਮੁਕੱਦਮੇ” ਦੇ ਉਲਟ-ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ‘ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(3) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਖਾਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਬਵੇਜਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਰੁਪਏ 5,364-7-9 ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ (ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਏ. ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ
ਐਸ. ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ 5,364-7-9 ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੋ ਫਰਮ ਮੁਰਲੀ ਮੱਲ-ਬਾਲਮੋਕੰਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ, ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੁਪਏ 4,000 ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਰਲੀ ਮੱਲ-ਬਾਲਮੋਕੰਦ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਾਮ ਲਾਲ-ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਤੋਂ 12,900 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਰਮਾ ਕੰਪਰੀਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ 10 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਖਾਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲ ਰੁਪਏ 14,000 ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਫਰਮ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਸੀ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲਕੱਤੇ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਘੂ ਨਾਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਚਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁਪਏ 5,183-13-0 ਦੀ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 5,364-7-9 ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਆਈਟਮਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 69, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਫਰਮ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫਰਮ ਮੁਰਲੀ ਮੱਲ-ਬਾਲਮੋਕੰਦ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ. ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69(3)

ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 69(2) ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 69(3) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ--

"ਉਪਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ-

(ਏ) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਸ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨੀ, ਰਿਸੀਵਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਏ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ "ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) "ਸੈੱਟ-ਆਫ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ" ਤੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 69(3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 69 (4) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਪਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਸੈੱਟ-ਆਫ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ --

ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਅੰਜਨ ਹੈ ਜੋ ਸੂਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 69(3) ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਗਰੋਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਸੂਟ" ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ

ਸ਼ਬਦ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਵਿੱਚ "ਸੂਟ" ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69(3) ਵਿੱਚ "ਸੈਟ-ਆਫ" ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ "ਸੈਟ-ਆਫ" ਅਤੇ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਆਮ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। "ਸੈਟ-ਆਫ" ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਸੈਟ-ਆਫ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਟ-ਆਫ ਲਈ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ "ਸੈਟ-ਆਫ ਦੇ ਦਾਅਵੇ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 69(3) ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਸੈਟ-ਆਫ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਮਾਲ ਉਸਮਾਨ ਕਾਚੀ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਉਮਰ ਹਾਜੀ ਕਰੀਮ ਦੀ ਦੁਕਾਨ (1) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਬਦੁਲ ਜੱਬਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਫੇਸ਼ ਸਿੰਘ-ਰਾਮ ਅਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਇਨਕੰਬਰਡ ਅਸਟੇਟ ਐਕਟ, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 69(1) ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(3)। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬਾਬੂਲਾਲ ਢੰਧਾਨੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਜਰ ਗੌਤਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਅਤੇ ਮੇਘਰਾਜ ਸੰਪਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਘੂਨਾਥ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ (3) 'ਤੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਲਸੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(3) ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ" ਸ਼ਬਦ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਟ-ਆਫ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(3) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 69, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ (1) ਰੁਪਏ 117-13-3 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। , (2) ਰੁਪਏ 3,000 ਅਤੇ (3) ਰੁਪਏ 997-5-3 ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

ਪਹਿਲੀ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੀਕਾਨੇਰ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਰਘੂ ਨਾਥ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈਟਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੁਪਏ 3,000 ਦੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਗਲਾ ਇਤਰਾਜ਼। ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਫਰਮ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤੇ ਦੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਰੁਪਈਆਂ 3,000 ਲਈ ਹੁੰਡੀ ਖਿੱਚੀ। ਇਹ ਹੁੰਡੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਕਰੈਡਿਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਰੈਡਿਟ ਰੁਪਿਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ 2,997-8-01 ਦੇ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤੇ ਦੀ ਫਰਮ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਂਟਰੀ 30 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਦੀ ਹੁੰਡੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੁਪਏ 997-5-3 ਦੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ 3,185-1-6 ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਪਾਸੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ 1940 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੌਗੀ ਦੇ 26 ਥੈਲੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਨਵੋਇਸ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 4, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 2,187-12-3 ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੁਪਏ 997-5-3 ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁਪਏ 3,185-1-6 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 2,187-12-3 ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੈਬਿਟ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਦ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੇਖਾ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਪਏ 2,144-6-0 ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਮੁਨੀਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 3, ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵਿਆਂ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ

ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਇਪਸੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਕੱਤੇ ਦੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਲ 1937 ਤੋਂ 1947 ਤੱਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੌਦੇ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੌਦੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਸ਼ੁੱਕਾ ਮੇਵਾ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨੇ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਡੈਬਿਟ ਆਈਟਮਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਆਈਟਮਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।

ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61 (2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਵੀ ਡੇਟਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਡੈਬਿਟ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1947 ਹੈ। ਇਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 3,220-1-9. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ 13 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1952। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ 13 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਤੱਕ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦਾ ਆਚਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by: Vikas Nabh